ఎస్. వివేకానంద

నెలాఖరు రోజులు.—

రోడ్డువెంట నడుస్తున్న సుందర్రామయ్యగారిని గుడ్డల కొట్టువాడు కేకేశాడు.

పిలవటం ఎవరైనా విన్నారేమోనని చుట్టూచూచి చిన్నబుచ్చుకున్న ముఖంతో కొట్లోకెళ్ళేరు.

చెమటపట్టిన ముఖాన్ని తుడుచుకుంటూ స్టూలుమీద కూర్చున్నారు.

"ఏం పంతులుగారూ, మా కొట్టువేపు రావటం బొత్తిగా మానేశారు?..."

"ఏదీ శేషాచలం .కాలం కలిసి రావటం లేదు."

"చిన్నమ్మాయి పెళ్ళికి గుడ్డలు తీసుకోరూ?!—"

"ఆ శుభసమయం ఇంకా రాలేదు శెట్టీ! అయినా పాతబాకీ తీర్చకుండా మరోచోట యెట్లా గుడ్డలు తీసుకుంటాను చెప్పు?!—"

"ఏమిటో పంతులుగారూ .. బాకీ విషయం మిమ్మల్ని ప్రతిసారీ అడగాలంటే నాకేబాధగా వుంది."

[ఆంధ్రప్రదేశ్ స్టేట్ రోడ్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కార్పొరేషన్ రిక్రియేషన్ క్లబ్ (విజయవాడ) ఇటీవల నిర్వహించిన కథల పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన కథ.]

"ఏం చేయను చెప్పు. నీ బాకీ గురించే నా ఆలోచన కానీ తీర్చగలిగే మార్గం కప్పించటం లేదు."

"ఒక్క—సారిగా కాకపోయినా పది నెలల్లో పదికొత్తలు సర్దండి పంతులుగారూ!—"

"నా బరువు నాకుమాత్రం తెలీదా చెప్పు. అసలుకంటే వడ్డీ పెరిగిపోతున్నదనే బాధ నన్ను మరీ పీక్కు—తింటున్నది."

"వ్యాపారంలో నాకూ చెయ్యి మెసలాయింపు కాకుండావుంది ...ఈ నెల్లో అయినా కొత్త సర్దుతారేమోనని. అడిగానని బాధ పడకండి!—"

"చూడు శేషాచలం! నీ మనసు నాకు తెలుసు. ఇదే మరొకరైతే ."

"దానిదేముంది లెండీ రోజులన్నీ వకే తీరుగా వుండవు!"

"అగినవాడివి ఎట్లాగూ ఆగావు. మరో నెల రోజులు కొత్త ఓపికపట్టు."

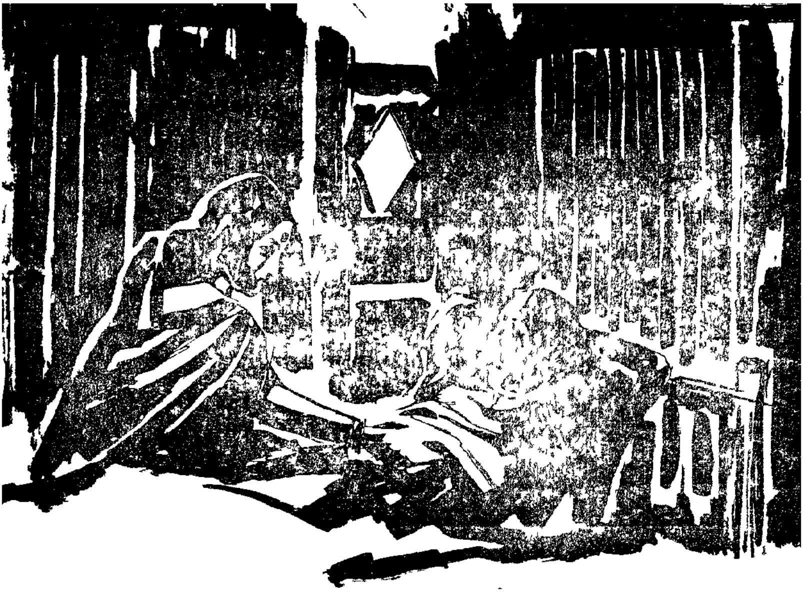

"సరే, కానీయండి."

"నే వస్తానూ!—" అనేసి నీర సించిన హృదయంతో రోడ్డుమీద మళ్ళీ నడక సాగించారు.

మనసులో ఆలోచనా పరంపరలు వేధిస్తున్నాయి. మూడేళ్ళ క్రితం పెద్ద వాడికి ఉద్యోగం దొరికిందని తెలిసి వంద రూపాయలు కొట్లో ఖాతా పెట్టి గుడ్డలు కుట్టించి పంపారు. అప్పటికీ ఇప్పటికీ బాకీ అలాగే నిల్చిపోయింది. తన చేతగానితనాన్ని వివరిస్తూ, డబ్బు పర్దవలసిందిగా కొడుక్కి ఎన్నో ఉత్త రాలు వ్రాశారు. డబ్బు పంపకపోగా ఉత్తరాలకు సమాధానంకూడా వ్రాయటం మానుకున్నాడు.

ఇల్లు చేరేసరికి చిన్నవాడికి జ్వరం తగిలిందని, వళ్ళు మసిలిపోతున్నదని భార్య చెప్పింది. సుందరరామయ్య మనసు బేజారైంది.

పిల్లవాడిని భుజంమీద వేసుకుని ఆస్పత్రికి పరుగెత్తారు. సమయానికి డాక్టర్ లేడు. కొత్త కేసులు చూచే వేళ దాటిందని నర్సు చెప్పింది. పిల్ల వాడి వంటిమీద చెయ్యి వేశారు. జ్వరంతో వళ్ళు మసిలిపోతున్న పిల్లవాడి విషయం చూడమంటూ నర్సుకు చెప్పి బ్రతిమాలేరు.

"ఏమిటండీ? ఏం జరిగింది?" వస్తూనే డాక్టర్ అడిగాడు.

"డాక్టర్! పిల్లవాడికి చాలా సీరి యస్‌గా ఉంది."

"మరేం భయంలేదు" అనేసి టెంపరేచర్ చూసి,ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు.

"డాక్టర్! జబ్బేమిటంటారు? ."

"అంతగా ఆదుర్దా పడవలసిన విషయం కాదు రేపటికి జ్వరం తగ్గుతుంది "

పిల్లవాడి భవిష్యత్ మీద ఆశాకిరణం చూపించిన డాక్టర్‌కు ప్రతిఫలం కోసం జేబు చూచుకున్నారు కేవలం కొంత చిల్లర మాత్రమే కనిపించింది

"క్షమించాలి డాక్టర్ ! మీ మేలు మర్చిపోలేను మీ ఫీజు ఫస్టు తారీకున ఇచ్చుకుంటాను

"ఈ కాస్త విషయాన్ని గురించి బాధపడకండి వెళ్ళిరండి !"

బరువుగా ఇల్లు చేరుకున్నారు పసివాడిని ఇంట్లో ఉంచి మనసు బాగోలేక పోవటంతో అట్లా బజారుకని బయల్దేరిన సుందరరామయ్యగారు పార్కు చేరుకున్నారు

రేడియోలోంచి ఏవో వార్తలు విన్పిస్తున్నాయి

బెంచీలమీద కూర్చున్న పెద్దమనుషులు పాలిటిక్సు నెమరేస్తున్నారు

లోకం తెలీని పిల్లలు గోలచేస్తూ ఆడుకుంటున్నారు

సుందరరామయ్యగారి మనసు బరువుగా దేన్నిగురించో ఆలోచిస్తోంది

తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్న మస్తిష్కంలో ఆలోచన మెరుపులా మెరిసింది

మధ్యాహ్నం ఆఫీసులో కలుసుకున్న వ్యక్తి జ్ఞాపకం వచ్చాడు

ఒక చిరునవ్వు నవ్వి గట్టిగా గాలి పీల్చుకుని తల అడ్డంగా ఆడించారు

పార్కులో జనం పల్చబడ్డారు బాగా పొద్దుపోయింది దన్పించటంతో ఇంటికి బయల్దేరారు

స్నానం ముగించి పంచలో కూర్చున్న సుందరరామయ్యగారిని భార్య భోజనానికి పిల్చింది

"చూడు శాంతా ! నాకు ఆకలిగా లేదు నువ్వూ పిల్లలూ కానీయండి "

"భోజనం మానేస్తే బాధ్యతలు తీరుతాయా చెప్పండి ! లేవండి కొంచెం ఎంగిలి పడుదురుగాని "

భార్య వడ్డిస్తూ రెండో అమ్మాయిని పురిటికి తీసుకెళ్ళమంటూ అల్లుడు జాబు వ్రాశాడు మీరు అటు ఆఫీసు కెళ్ళగానే ఇటు ఉత్తరం వచ్చింది పనితొందర్లో మీతో చెప్పటమే మర్చిపోయాను అంది

గబగబా నాలుగు మెతుకులు గతికి ఊఁ మజ్జిగ పోయ్ అన్నారు.

అదేమిటండీ! అప్పుడే మజ్జిగా?"

"కడుపు నిండిందిగానీ కానియ్ "

జీవితంలో సుందరరామయ్యగారు చేసే పనులన్నీ అసంతృప్తిగానే మిగలటం ద్వారా హృదయం గాయపడటమే కాకుండా సంసార భారం పెరుగుతూ రావటం వారి దురదృష్టం

పెద్దమ్మాయికి పెళ్ళి చేశారు పట్టుమని సంవత్సరమైనా గడవకముందే పుట్టెడు దుఃఖాన్ని మూటగట్టుకుని వైధవ్యంతో తండ్రి పంచనే చేరింది

రెండో అమ్మాయి విషయం చూస్తే ప్రతి సంవత్సరం పురిటి ఖర్చులే కాకుండా సర్వం ఇక్కడినుంచే పంపాల్సి వస్తున్నది

మూడో పిల్ల పెళ్ళికి ఎదిగి గుం డెలమీద కుంపటిగా తయారైంది కొడుకు పెద్దవాడై వుండి సంపాదిస్తూ దేనికీ కొరగాకుండా ఉన్నాడు పసివాడు రోగిష్టివాడు

ఇన్ని సమస్యలతో సంసారాన్ని ఏ విధంగా ఎక్కతీసుకు రావాలో సుంద రామయ్యగారికి అర్ధంకాకుండా వుంది

తీరని మనోవేదన వారిని క్షణక్షణం క్రుంగదీస్తూనే వుంది

ఆరుబైట వెన్నెల్లో మంచంమీద పడుకుని పర్యవసానం కోసం ఆలో చిస్తూ దారీ తెన్నూ లేకుండా వున్న సంసారపు అసంపూరిత సమస్యలను గురించి నెమరేస్తున్నారు

"ఎందుకండీ ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకుంటారు ? దిగులు పడితే ప్రయోజన మేముంది చెప్పండి ?—"

"పిచ్చిదానా ! అసలు నాకు మన స్సంటూ వుంటే గదా పాడుచేసుకునే టందుకు—"

"ఏమిటోనండి ఈ నెల్లో ఖర్చు మరీ ఎక్కువైనట్టుంది చేస్తున్నబాకీలు ఎట్లా తీర్చాలో అర్ధంకాకుండా వుంది పోయిన నెలలో పాలబాకీ అట్లాగే వుంది బొగ్గులవాడు డబ్బుకోసం ప్రతి రోజూ తిరిగి పోతున్నాడు ఇంటావిడ క్రిందటి నెల అద్దె బాకీ విషయం మళ్ళీ గుర్తుచేసింది "

"చావనా ఏమిటి ? తెచ్చేదంతా కొంపకే పెడుతున్నానా ? నే నేమన్నా కట్టుకుపోతున్నానా ? ఛ ఛ పాపిష్టి జన్మ ! ఎందులోనైనా పడి చద్దామని వుంది "

ఎందుకండీ అంత బాధపడతారు ? నేను మాత్రం ఏమన్నాననీ? ఎన్నాళ్ళిట్లా చాలీ చాలని జీతాలతో బ్రతుకులు గడప గలమాని—"

మనం బ్రతికి వున్నన్నాళ్లూ సరేనా ! ను వ్వెళ్ళి పడుకో నా మన సేం బాగోలేదు "

శాంతమ్మ లేచి వెళ్ళిపోయింది

సుందరామయ్యగారి మనసు మళ్ళీ అల్లకల్లోలమైంది బాగా అలసిపోవ డంతో కొంచెం కునుకు పట్టింది

* * *

తలుపు తట్టిన శబ్దం విన్పించటంతో లేచి వెళ్ళి తలుపు తీశారు

"నమస్కారమండీ !"

"ఆఁ ఆఁ నమస్తే ! మీరు!"

గోవిందయ్యను పొద్దున మిమ్మల్ని ఆఫీసులో కలిశాను చూచారూ "

"ఓహోఁ మీరా ! రండి లోప లికి !—"

పంచలో వున్న కుర్చీల్లో కూర్చు న్నారు

మీతో ఉదయం ఆఫీసులో మనవి చేశాను చూడండీ ఆ విషయమే మీతో తీరుబడిగా మాట్లాడవచ్చుని వచ్చాను "

"ఏ విషయం ?"

అదే బిల్లు విషయం !—"

ఏ బిల్లు ?"

"క్షమించండి. నా కాంట్రాక్టు తాలూకూ ఎనభై వేల రూపాయల బిల్లుంది చూశారూ....దాన్నే లక్షకు సరిచేసి తెచ్చాను. తమరు కోప్పడకుండా బిల్లు ప్యాస్ చేశారంటే....మీ కష్టం వుంచుకోను."

"అంటే మీ వుద్దేశ్యం ?—"

"మరేంలేదండీ .. కాస్త వేన్నీళ్ళకు చన్నీళ్ళు ! అంతే !! — మీ పరిస్థితి నాకు తెలుసు."

"అందుకని...నన్ను నేను వంచించుకోమంటారా ?—?"

"క్షమించాలి !— మీ మేలు మర్చిపోను ..."

"ఇందుకా మీరు ఇంత రాత్రి సమయంలో వచ్చారు ? నా సంగతి మీకు తెలీదేమో...."

"నాకంతా తెలుసు ! తమరు కోప్పడకుండా వుంటే ఒక్క విషయం మనవి చేస్తాను."

"ఊఁ...."

"చిత్తం ! ....చూడండీ ! ఈ రోజుల్లో మీకుమల్లే మడికట్టుక్కూర్చునే వారెవరున్నారు చెప్పండి ఎవరి మటుక్కువాళ్లు సుఖపడాలనే స్వార్థంతో బ్రతుకులు చక్కదిద్దుకునే వారే ! అందరిలాగే కాకుండా మనం ధర్మం, న్యాయం అంటూ కూర్చుంటే బరువు బాధ్యతలుగల కుటుంబాలు వెళ్ళమారేదెట్లా చెప్పండీ ?"

"మరోసారి చెప్తున్నాను. నా మనస్సాక్షి అంగీకరించని పని నే చేయను. కూటికి జరక్కపోతే పస్తులుండి చస్తానుగానీ .... ఇలాంటి నీచావికి పాల్పడను."

"అట్లా అంటే యెట్లాచెప్పండీ ??" అంటూ వందరూపాయల నోట్లకట్ట సుందర్రామయ్యగారి చేతిలో వుంచి 'ఇది వుంచండి' అన్నాడు.

"రామ ! రామ !! ఇలాంటి పన్లు చేసే వాళ్ళను నీచంగా చూచిననేను..."

"క్షమించండి !— ఇంతటితో నే కాదు. నేను మళ్ళీ తమకు కన్పిస్తాను. నామాట వినండి. నాకు సాయంచేసిన వారూ అవుతారు. మీ కష్టాలూ గట్టెక్కుతాయి ..మరి నే వెళ్ళొస్తాను." అని ఛరచరా వెళ్ళిపోయాడు.

సుందర్రామయ్యగారు చేతిలోవున్న నోట్లకట్టకేసి తీక్షణంగా చూశారు. గుండె వేగంగా కొట్టుకోనారంభించింది. కాళ్ళు చేతులు వణకసాగాయి. డబ్బునువెంటనే భుజానవున్న తుండులో దాచారు.

లేచివెళ్ళి వీధివాకిలి తలుపువేసి వచ్చి నిద్రపోతున్న భార్యను తట్టి నిద్ర లేపారు.

"ఏమిటండీ ? ఏం జరిగింది ?"

"ష ! అరవకు" అనేసి, ఇంట్లోకి నడవమంటూ సైగ చేశారు.

"శాంతా ! ఈ డబ్బు జాగ్రత్త చెయ్."

"అమ్మో ! ఇంత డబ్బే ! ఎక్కడిదండీ ?"

"విషయం తర్వాత చెప్తాను. ముందు డబ్బు జాగ్రత్త చెయ్" అనేసి

మళ్ళీ వాకిట్లో కొచ్చి మంచంమీద కూర్చున్నారు.

గుండె శబ్దవేగాన్ని అధిగమిస్తోంది.

వళ్ళంతా చెమట పట్టింది.

కూర్చున్నవారల్లా మంచంమీద పడుకుని రెండు చేతులూ గుండెలమీద పెట్టుకున్నారు.

చల్లగాలి వీస్తున్నా ప్రకృతిలో గాలి స్తంభించినట్టుంది.

జీవితంలో మొదటిసారిగా తృప్తిగా నవ్వుకున్నారు అనుకోకుండా వచ్చిన డబ్బు ఎన్నో ఆలోచనల్ని ప్రేరేపిస్తున్నది.

ఇన్నాళ్ళూ పెళ్ళి చేయలేక బాధపడుతున్న సుజాతకి పెళ్ళి చేయచ్చునిపించింది. పాత బాకీ ఇవ్వమంటూ పదేపదే వత్తిడిచేసే శేషాచలం బాకీ తీర్చవచ్చు. పెద్దమ్మాయి సరోజకు మిషన్ నేర్పించి, ఒక స్వంత మిషనొకటి ఏర్పరిస్తే దాని బ్రతుకు అదీ బ్రతుకుతుం దనుకున్నారు.

ఇన్ని రోజులుగా తన హీనపరిస్థితి చూచి హేళన చేస్తున్న సహోద్యోగుల నోళ్ళు మూయించ వచ్చునిపించింది,

ఆలోచనల్ల రంగుల రాట్నం మనసులో వేగంగా తిరుగుతోంది.

లివర్ వ్యాధియా?

ఇందుకు తగిన చికిత్స

జమ్మివారి లివర్ క్యూర్

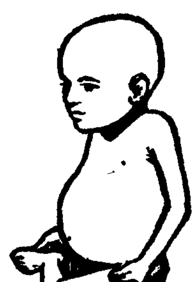

బిడ్డల యొక్క లివర్ మరియు, స్ప్లీన్ వ్యాధులకు ప్రఖ్యాత ఔషధము.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్, మద్రాస్-4,

బ్రాంచీలు బెంగుళూరు-2, కుంబకోణం;

తిరుచిరాపల్లి-2, హైదరాబాద్-20

41 మళ్ళీ ఆలోచన....దాని వెనుక మస్తిక సమస్య....వాటి వెనుక భయం....

ఓమారు శ్వాస గట్టిగా పీల్చుకుని బరువుగా స్వగతంగా నవ్వుకున్నారు. ప్రస్తుతానికి కష్టాలు గట్టెక్కి-వస్తే అనుకున్నారు. భగవంతుడు తనకీ విధంగా సాయపడ్డందుకు అంతరంగంలో కృతజ్ఞత వెలిబుచ్చారు.

భయం మరోకవైపు క్రుంగదీయ నారంభించింది. తాను చేసింది నేరం! ఇన్నాళ్ళూ అందరూ చేసి సుఖపడ్తున్న పని ఇప్పుడు తను చేస్తే నేరమెట్లా అవుతుందీ అని మళ్ళీ అనిపించింది.

ఈ విషయం మరో కంటివాడికి తెలిస్తే? లేదా తనను పరీక్షించేందుకై ఎవరైనా పన్నిన పన్నాగమా? ఏదీ అర్థం కాకుండా ఉంది.

ఒకవేళ ఇది ప్లానే అయితే....భవిష్యత్ ఏంగాను? భార్యా పిల్లల గతేమవుతుంది? సంఘంలో తానొక నేర వేస్తారు....లంచగొండని. ఉద్యోగం లోంచి తీసేస్తారు. అంతేగాదు.... సమాజం హీనంగా చూస్తుంది.

చేసిన నేరానికి, ఎదుటివారి కుటిల పన్నాగానికి సంసారం ఛిన్నాభిన్నమవుతుంది. తినో తినకో పరువుగా బ్రతికే సంసారం బజారుపా లవుతుంది.

ఇన్నాళ్ళూ ఏ పనయితే చేయగూడదు, న్యాయ విరుద్ధం, అధర్మం అనే నీతి నియమాలతో, జీవితాన్ని అర్థానందంలో నెట్టుకొస్తున్నారో.... అదే పని ఈనాడు చేశారు. ఏం, ఆమాత్రం స్వార్థం మనిషిలో వుండకూడదా అన్పించింది. సుఖపడే మార్గం కోసం మరో విధంగా చెయ్యి చాచటం అవినీతా? పైగా తనకై తనేలంచ మియ్యమని యాచించ లేదే? అదృష్టమే ఈ రూపంలోవచ్చి తనను వరించిందని తృప్తిపడ్డారు.

కాదు....తాను చేసింది నేరం! అవి
... ప్రోత్సహిస్తుంది. సంఘం

పోటీదార్లకు మనవి

"జ్యోతి" మాసపత్రిక కళాశాలల, విశ్వవిద్యాలయాల విద్యార్థినీ విద్యార్థుల నిమిత్తం "చిన్న చిన్న కథల పోటీ" నిర్వహిస్తున్నది. దీనిలో పాల్గొనేవారు ఈ క్రింది నిబంధనలు పాటించ గోరుతున్నాము.

1. కథలు "జ్యోతి"లో రెండు మూడు పేజీలకు మించరాదు.

2. స్వకపోల కల్పితమైనస్వతంత్ర రచనలే పంపించాలి.

3. తమ పూర్తిపేరు, చదువుతున్న తరగతి, కాలేజీ, లేక విశ్వవిద్యాలయం పేరుతో సహా పూర్తి చిరునామా జత పరచాలి.

4. ప్రతినెల 1వ తేదీ వరకు అందిన రచనలనే ఆ పైనెల సంచికలో పోటీకి పరిగణిస్తాము.

5. బహుమతి పొందని రచనలు త్రిప్పి పంపబడవు. అందుచేత స్టాంపులు పంపించ నవసరం లేదు. రచనల విషయమై ఉత్తర ప్రత్యు త్తరాలు జ...

దూషిస్తున్నది. సమాజం వెలేస్తున్నది! చట్టం శిక్ష విధిస్తున్నది!

మళ్ళీ తలుపు తట్టిన శబ్దమైంది.

ఆలోచనలనుండి తేరుకుని లేచి వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

"సుందరరామయ్య మీరేనా ?—" అధికార స్వరం కఠినంగా ప్రశ్నించింది.

నోట మాట రాలేదు....

"మాట్లాడరేం ?"

"నేనే !" హీనస్వరంతో సమాధానం వచ్చింది.

"అయితే మీ ఇల్లు సోదా చేయాలి" అనేసి ఇద్దరు కానిస్టేబిల్స్‌తో లోపలి కొచ్చాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"హే! భగవాన్ ! ఏమిటీ పరీక్ష ?" మనస్సులో గొణుక్కున్నాడు.

బీరువాలో చీర మడతల్లో వున్న డబ్బు బైటికి తీస్తూ "మీ కీ డబ్బెక్క...

దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది.

"నేనా పని చెయ్యలేదు. చేయని నేరానికి శిక్ష వాకా ! నా మాట వినండి. ఇన్స్పెక్టర్. నిజాన్ని తెల్సుకోండి ! నమ్మరా ? నన్ను నమ్మలేరా ? అయ్యో భగవంతుడా. .." అంటూ బాధగా మూలుగుతూ మంచంమీద పడుకున్న సుందర్రామయ్యగారిని భార్య తట్టి నిద్ర లేపుతూ "ఏమండీ ! ఏమిటి కలవ రిస్తున్నారు ? ఏమండీ ! మిమ్మల్నే ..." అంది.

"ఆఁ ... శాంతా ! .. ఏమిటి, పిల్చావా ?" కళ్ళు తెరిచి ప్రక్కకు వొత్తిగిల్లారు.

"అవునండీ ! ఏమిటి నిద్రలో మీలో మీరు మాట్లాడుకుంటున్నారు ?"

"ఏంలేదు శాంతా ! జీవితం నన్ను బలహీనపరుస్తున్నది. నన్నూ, నా పరి స్థితిని చూచి దబ్బు వెక్కిరిస్తూ నన్ను బానిసగా చేసుకోవాలని చూస్తోంది

తెచ్చిన గ్లాసెడు నీళ్ళు గటగటా తాగేసి, ముఖాన్ని తుండుతో తుడుచు కుని "శాంతా, ఇలా రా ! నా ప్రక్కగా కూర్చో !"

"ఏమిటండీ ?"

"చూడు శాంతా ! నేను మంచి వాడినే నంటావా ?"

"భలేవారండి ! మీరు నిజంగా దేవుడు లాంటివారు. ఏం ? ఎందు కట్లా అడుగుతున్నారు ?"

"మరేం లేదు నామీద నాకు నమ్మకం పోతున్నది. పైగా పీడకల కూడా వచ్చింది."

"అనవసరంగా అధైర్యపడకండి ! అన్నిటికీ భగవంతుడే వున్నాడు. కళ్ళు మూసుకు పడుకోండి !"

"అంతే శాంతా అంతే" అనేసి మళ్ళీ నిద్రకు ఉపక్రమించారు సుందర్రామయ్యగారు.

***